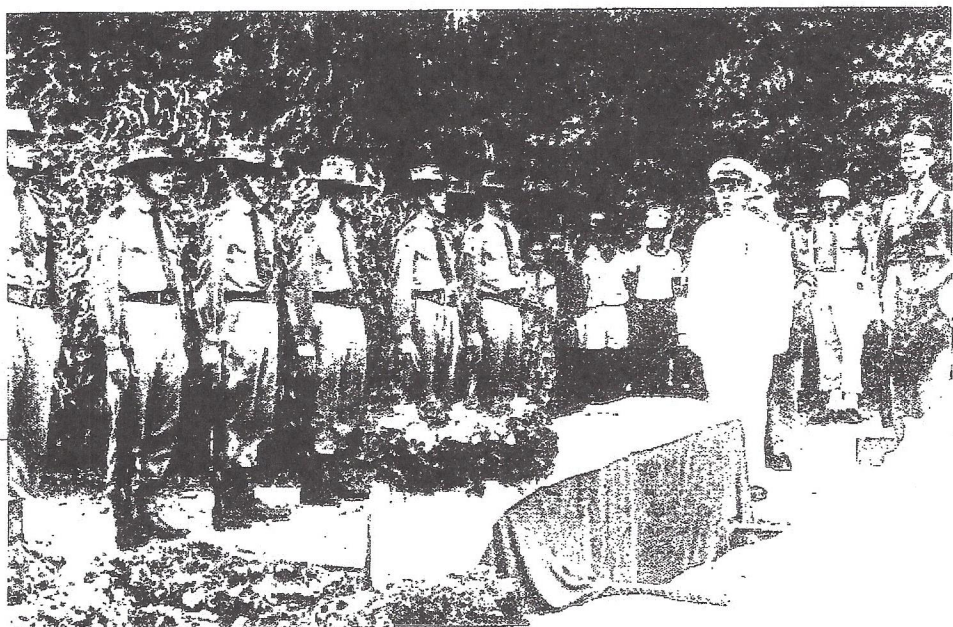

IN MEMORIAM

Korte herinnering aan de enige overledene van de 7e Afdeling:

16 november 1961

Edin C. Voczenek

Sergeant-majoor Otto wordt op het kerkhof van Biak met militaire eer begraven. In oktober 1962 werd zijn stoffelijk overschot naar Nederland overgebracht.

'Rechercheur' Otto

Op 16 november 1961 overleed Johan August Mathijs Otto, sergeant-majoor der infanterie, op Biak ten gevolge van een auto-ongeval. Otto was aan de staf van de 7e Afdeling lichte luchtdoelartillerie toegevoegd. Hij was werkzaam bij de inlichtingendienst. Nu ligt hij begraven op het ereveld: Candi (Vak D/10). Otto werd op 25 juni 1919 te Semarang, ons voormalig Indië, geboren.

De Zelfstandige Afdeling Biak en de latere 7e Afdeling lichte luchtdoelartillerie waren zogenaamde 'selfsupporting' eenheden en hadden dus een eigen afdeling S2 (inlichtingen en veiligheid). Deze functie werd bekleed door 'rechercheur' Otto, die zeer geschikt was voor zijn taak. Hij was een bekend en geliefd figuur. In de kampongs

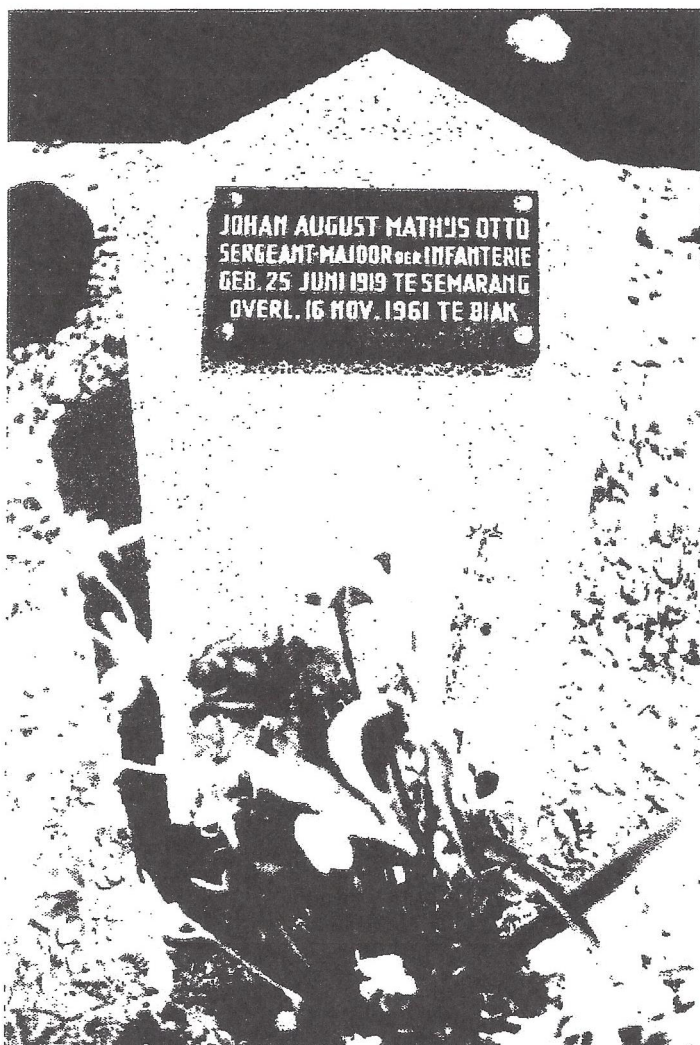

Foto: J. R. Winkel

*De grafsteen van
sergeant-majoor Otto,
de enige overledene van
de 7e Afdeling.*

Foto: J. R. Winkel

*Sergeant-majoor Johan M. A.
Otto, de 'rechercheur', overleden
op 16 november 1961 op Biak.*

van Biak was hij een goede bekende. Hij wist wat er de algemene opinie was indien het ooit menens zou worden. Om die inlichtingen te verkrijgen verbleef hij veel onder de Papocabevolking. Om daarbij zo min mogelijk op te vallen liep hij altijd in burgerkleding.

Om de militairen getraind te houden werden er regelmatig op Biak oefeningen gehouden. Deze oefeningen stonden bekend onder de naam 'Parang' (het Papoea-woord voor kapmes). In november 1961 werd 'Parang 12' gehouden. De eerste fase, bekend onder de naam 'Anemoon', klonk door het kamp. Dit betekende dat de manschappen hun stellingen met de meeste spoed moesten innemen. Het personeel van sectie 3, het LAACC, bemande hun commandocentrum op het vliegveld Boroekoe. Op dit commandocentrum, dat in contact stond met de vuurmonden en de waarnemingsposten, kwamen alle meldingen en gegevens binnen.

Aan het begin van deze oefening kwam Otto met zijn chauffeur even bij het LAACC op bezoek en vroeg aan opper-wachtmeester Verbeek of hij soms mee wilde

gaan voor een controlerit. Door de drukte rond de inrichting kon de 'opper' niet met hem mee. Otto ging alleen met zijn chauffeur op weg. Tijdens de rit op de Karangweg vond een tragisch ongeluk plaats. De jeep kreeg een klapband en slipte. De auto raakte met één van de voorwielen de rand van de weg en kantelde. Otto viel uit de jeep en kwam met zijn hoofd op de karang terecht. Een dokter onderzocht hem ter plaatse, maar hulp mocht niet meer baten. Zijn verwondingen bleken dodelijk. De chauffeur kwam er heelhuids vanaf. Hij hield er wel een shock aan over.

De oefening 'Parang 12' ging gewoon door. De volgende dag werd Otto op Biak met militaire eer ter aarde besteld. Otto woonde in de 'beneden'-stad. Hij liet een vrouw en vijf kinderen na. Enkele dagen na de teraardebestelling zijn zij naar Nederland teruggegaan.

Niet alleen Otto kwam om het leven tijdens zijn verblijf op Nieuw-Guinea. Ook enkele anderen overleden ten gevolge van een ongeval. Zij hoorden in feite niet tot de 7e Afdeling, maar waren wel toegevoegd aan onze afdeling. Reden waarom wij deze personen in dit memoriam noemen:

Soldaat W. J. Peters:

overleden 25 januari 1962. Peters was van de infanterie afkomstig. Bij werkzaamheden voor de 7e Afdeling in het magazijn kwam hij om het leven. Peters ligt op de R.K. begraafplaats van Wijchen begraven;

Soldaat W. J. Boelhouwer:

overleden 13 juli 1962. Boelhouwer was van de 928e Afdeling lichte luchtdoelartillerie, maar was aan de stuksbemanning van een vuurmond van de 7e Afdeling toegevoegd. Boelhouwer ligt op de Oosterbegraafplaats in Enschede begraven.

Ede, 24 mei 1997